

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

II Fəsil

Avinyon şəhəri, Fransa ~ 1342

Artıq on dördüncü əsr Avropası idi və Avignon onun ürəyi idi.

Xristian İmperiyası. Rona çayının sahilində yerləşən Avinyon Qərbin Babilini idi - şəhər tacirlər və kahinlər, sərxoşlar və sənətkarlar, əsgərlər və səfirlər, İzebellər və oğrularla dolu idi. Şəhəri kənar işğaldan qorumaq üçün nəzərdə tutulmuş hündür qala divarları əhatə edirdi. Divarların içərisində bu qədər insan bir yerə yığıldığı üçün kanalizasiya sularının lazımı qaydada atılması çətin bir iş idi və qapalı tıxacın üzərində görünməz, lakin olduqca hiss olunan bir örtük kimi pis bir qoxu var idi.

O iyrənc üfunət dənizindən yüksələn Papa Sarayı (Papa Sarayı) torpağın üzərində ucalırdı . Roma İmperiyası tərəfindən kənara atılmış bir qaya üzərində tikilmiş bu saray, Müqəddəs Taxt-tacın təməl daşı və papa taxtı rolunu oynayırdı. Nəhəng Qotik qala mövcud olan ən böyüyü idi. Bu, nəhəng bir əjdahaya bənzər bir qala idi: on iki fut qalınlığında möhkəmləndirilmiş divarlar , döyüş qüllələri və ox ilgəkləri ilə tamamlanırdı. Bütün... ikiqat dördbucaqlı ikiqat saray kimi uzanan formasiya. Qanadlarında: nəhəng zallar, onlardan daha böyük və daha əhəmiyyətli konslav,

ziyafət və xəzinə zalları. Onun içərisində: Papanın üzüm bağlarının geniş ərazilərindən çıxarılan və nəhəng taxta çəlləklərdə saxlanılan saysız-hesabsız qallon şərəbın saxlandığı böyük bir zirzəmi. Onun mərkəzində: gündə on minlərlə çörək çörəyinin döviyyəyə buraxıldığı və Avignonun Babil xəzinəsini bəsləyən cəhənnəm ocaqları. Papanın sarayı möhtəşəm ölçülərə çatmış orta əsrlər canavarından başqa bir şey deyildi - heyvan nəhəng idi .

Sarayın içərisində korrupsiyanın, sərvətin, oturmuş qanunsuzluğun, gücün və böyük hakimiyyətin qıvrılan içəliatları dayanmadan fırlanırdı və kışılırdı. Qala dəhlizləri daim Kardinallar və Kuriya rəsmiləri, Papa mühafizəçiləri və skvirləri, şura üzvləri və qanun xadimləri, aşağı baxışlı cariyələri, cəngavərlər və onların lordları, qonaq gələn hörmətli şəxslər və onların müşayiətçiləri, o cümlədən Papanın hörmətli qohumları və şəxsi qonaqları ilə dolu idi.

Papa XII Benediktin hakimiyyəti dövründə Kardinallar Kollecinə iyirmi dörd kardinal xidmət edirdi . Kollecdən Kardinal Blasi onun odlu canavarı idi və əsas heyətinin əksəriyyəti tərəfindən bəyənilmirdi. Ən gənc Kardinallardan biri olan Jan-Fransua Blasi sağlam , hündürboy və sarı saçlı bir kişi idi. Onun ən diqqətəlayiq, narahatedici xüsusiyyəti gözlərində idi - birlikdə aydın qəhvəyi göz və şeytanın geri dönüş baxışına layiq kor süd gözü. Kardinallardan yalnız bir neçəsi rəsmi görüşlərdən kənarında onunla birlikdə olmağa dözürdü. Lakin Blasi üçün onun tələb etdiyi tək şey bir neçə idi - ehtiyaclarını ödəmək üçün kifayət qədər ətraf mühit təsiri olan bu Kardinallar. Əsasən, onlar Papa Sarayında nəzarətçi kimi xidmət edən Baş Kardinallar idilər.

Avignonda yüksək vəzifəli kardinalların sarayın müxtəlif qanadlarına, zallarına, kilsələrinə və ərazilərinə nəzarət etməsi standart bir təcrübə idi. İllərdir Blasi Böyük Zirzəminin nəzarətçisi idi. Geniş saxlama yeri 1337-ci ildə qazılmış və yuxarıdakı Konklav Zalına əhatə edən qanadın bütün uzunluğunu əhatə edən yeraltı dəhliz idi.

Bu nəhəng yeraltı sərđabədə Avropanın ən yaxşı şərəblərindən bəzilərinin yaşlanması üçün yüzlərlə ədviyətli çəllək saxlanılırdı . Blasi, şərəblərin sonrakı saxlanması və qorunması da daxil olmaqla, üzümün çəlləkdən çəlləyə qədər istehsalının demək olar ki, hər bir aspektinə cavabdeh idi . Ümumiyyətlə, böyük əhəmiyyət kəsb edən bir təyinat hesab olunurdu; şərəbçilik zavodu Papanın illik gəlirinin böyük bir hissəsinə cavabdeh idi.

Beləliklə, sarayla bağlı əksəriyyət Blasini "Şərəb Kardinalı" hesab edirdi. Bundan əlavə, hər bir bilici Blasi ilə dostluq etməyin Böyük Zirzəmi ilə dostluq etmək demək olduğunu bilirdi. Saray Kilerinin nəzarətçisi, nazik və sərt kardinal Raulin Tussen və Boteillerie (Şüşə Anbarı) və çox kök, lakin zərif Kardinal Lilo Julin,

Mətbəxlərin və Ziyafət Zalının ağası özlərini epikür hesab edən və hər biri Şərab Kardinalının dostluğunu inkişaf etdirməyə əmin olan iki nəfər idi. Blasi bu ikisinin ona niyə mehribanlıq etdiyini yaxşı bilirdi, amma yenə də aralarında bir nəfər var idi. Ən azından, açıq-aşkar bir yoldaşlıq nümunəsi.

Daha böyük Kardinallar Kollecinə fərqli olaraq, Apokrif Şurasında yalnız üç Kardinal var idi - Kardinallar Hadur Xavier, baş şura üzvü; ən böyük və ən zəif Avit Basiliste və ən gənc və ən son təyin olunmuş Edmard Lean. cəsədi. Kardinal Xavierin xidməti onun çılpaq və başı kəsilmiş cəsədinin tapılması ilə başa çatdı . Bir kəndli oğlan onun qalıqlarını Avignonun qərbindəki bir yolun kənarındakı kolluqda tapdı . Ətrafındakı kolluqlarda mühafizəçilərinin qalıqları səpələnmişdi, onların cəsədləri də eyni dərəcədə murdarlanmışdı. Onun qətli sirr olaraq qalırdı. Qətlər haqqında şayiələr yayılmazdan əvvəl Papa Benedikt də öldü. Bir neçə kardinal Benediktin zəhərləndiyini və bir sıra qətlərin daha böyük siyasi sui-qəsdin bir hissəsi olduğunu israr etsə də, bu cür fərziyyələr heç vaxt təsdiqlənmədi. Blasi Papa şərablarına ən yaxın adam idi - və tiran idi - bir çoxları onu zəhərlənmədə şübhəli bilirdilər, lakin heç kim onun odlu xasiyyətinə görə onunla üzləşməyə cəsarət etmədi.

Benediktin dövlət dəfn mərasimindən iki həftə keçməmiş , fransızların üstünlük təşkil etdiyi Konklav tələsik başqa bir fransız, Avignon Papalığından sonra ardıcıl olaraq beşinci olan Pyer Rocer de Bofortu seçdi. De Bofort VI Klement adını aldı. Seçkilərdə adətən iştirak edən hörmətli şəxslərin əksəriyyəti iştirak edirdi: Kollecin və Şuranın Kardinalları, Baş Katib, Baş Vikar və Vitse-regent, Neapol Krallığının baş Papa zabıtları, daha hörmətli yepiskoplar və bu cür xidmətlərdə olan bütün asılmışlar. toplantı tələb olunurdu. Fransa kralı VI Filipp de Valuanın elçisi mərasimdə iştirak etmək üçün çox gec gəldiyi üçün diqqətəlayiq idi ki, iştirak etmirdi.

Bu seçkilərin gücü açıq şəkildə Kardinallar Kollegiyasında idi. Lakin, yalnız az sayda insan bilirdi ki, papa inandırma gücünün yalnız bir neçə nəfərin - yəni Apokrif Şurasının əlindədir . Əsrlər boyu Kardinallar Kollegiyası öz rolunu indi Müqəddəsə xidmət edən Kilsənin seçici orqanına çevirmişdi.

Hər hansı bir parlament orqanının ümumi təşkilatına necə xidmət etdiyini çox yaxşı görürük. Bunun əksinə olaraq, Apokrif Şurası, Kollecin, Kardinalların səlahiyyətləri ilə asanlıqla rəqabət aparən kiçik, gizli və məqsədyönlü şəkildə qeydə alınmamış bir Papa orqanı idi. Apokriflər Tanrının hakimiyyətindən başqa heç bir hakimiyyətə malik deyildilər və yalnız Onun yer üzündə seçilmiş nümayəndəsi - Müqəddəs Ata və Papa qarşısında hesabat verirdilər.

Apokrif iki fərqli səviyyədə — Yuxarı və Aşağı Şuralardan ibarət idi.

Yuxarı Şura Papa və onun təyin etdiyi Kardinallardan ibarət idi - onlar da öz növbəsində Aşağı Şuranın Abbatlarına və rahiblərinə nəzarət edirdilər. Yarandığı vaxtdan bəri bu Şuranın üzvlərinin sayı altmış ilə altmış altı arasında dəyişib və hər biri Yuxarı Şura tərəfindən təyin olunub. Şuraya təyinatlar ömürlük olub; yeni üzvlərə yalnız mövcud təyin olunmuş şəxsin ölümü ilə səlahiyyət verilib. Yuxarı Şuranın ilkin üç Kardinallından ikisi - Basiliste və Lean - Avignonda yaşayırdılar. Château Rouge adlı bir villada. Lakin Aşağı Şuranın üzvləri Fransa və İtaliyanın daxili ərazilərindəki iki bərabər və ucqar monastır arasında bərabər bölünmüşdü . Bunlar Fransanın Overn əyalətinin təpələrində yerləşən Abbaye des Gardiens (Qvardiya Abbeyi) və İtaliyanın Umbriya əyalətinin ucqar dağlarında yerləşən Monastero del Cancellio (Kançello Monastırı) idi .

Aşağı Şuranın Qardiens Abbatlığı öz sakini Abbot Voniqin, İtaliyadakı Kançello Monastırı isə öz sakini Abbot Dominqusun rəhbərliyi altında idi. Hər iki Aşağı Şura Abbotu yalnız Yuxarı Şura Kardinallarına hesabat verirdi, onlar da öz növbəsində gizli şəkildə və yalnız Papaya hesabat verirdilər. Bu təcrid olunmuş monastırlar özlərini Benedikt hesab edirdilər, lakin Benedikt Monastır Qaydalarına uyğun idarə olunmurdular. Onlar özlərinə nə Benedikt, nə Fransiskan, nə də Sistersian olmayan bir orden qazanmışdılar . Əsrlər boyu bu monastırlar

monastır hakimiyyətindən ayrılmış və Apokrif Şurasının müstəsna nəzarəti altına keçmişdi. Şura və onun iki monastırı, hörmətli dairəsi ilə birlikdə xidmətçilərdən ibarət olan bu şəxslər zahirən bir növ "müqəddəs ruh" idilər və Papa Şkafının ən dəhşətli skeletini qoruyurdu . Lakin, Lusifaeldən , xüsusən də Şuranın sirlərindən, az sayda sirr əskik idi.

Beləliklə, Lüsifael Asiyanı ölüm nəfəsi ilə viran qoyarkən, o , Avropa ilə eyni dərəcədə məşğul idi və onun iki xalqını aldatdı. Evlilik yolu ilə Fransa və İngiltərə kral nəsiləri ilə kəsişdi. Bir sözlə, bir kral öldü və İngiltərənin Fransaya haqlı iddiası var idi - şeytan detallarda gizlənirdi. Buna baxmayaraq, dolaşq krallıqlar özlərini çıxılmaz vəziyyətdə tapdılar və zəng çalındı. Və beləliklə, Yüzillik müharibənin zəngi gəldi . Bu döyüşlərdən ən birincisi, tarixin ən dəhşətli döyüşü olacaq döyüşlərdən biri , özünü Fransa torpağında göstərdi və əbədi olaraq qanlı Kresi döyüşü adlandırılacaqdı . Bir çoxları döyüşün yağışlı avqust günortadan sonrasında baş verən dəhşətlərə şahid olacaqdılar .

Crecy-en-Ponthieu ~ Şimali Fransa ~ avqust, 1346

Yalnız fırtınanın qalıqları qalmışdı. İldırım qərbə doğru yelləndi və ildırım çaxdı

uzaq təpələrə nizə vurdu. Parlaq qara qarğa küləkdən əyilmiş palıd budaqları arasında məskunlaşaraq bir neçə köhnəlmiş yarpağı narahat etdi. Qara göz bəbəkləri şişir və sıxılırdı, soyuq və mexaniki olaraq, sanki hansısa bir maşın çəyirdək gözünə hakim olurdu. Qarğa başını yellədi və geri çəkilən ildırımın səsinə iki dəfə, sonra isə yenidən mızıldandı. Palıd tarlasının altında, palçıqlı, çuxurlu bir yolda fransız əsgərlərinin bir dəstəsi sürüşürdü.

Fransızlar - əksəriyyəti əlləri qılıncdan daha çox balta və çəngəl tutmağa öyrəşmiş kəndlilər - Şimali Fransanın islanmış təpələrindən müharibəyə gedirdilər . Onların yeni taxt-tac taxdığı Kral VI Filip ingilis "iti" olan III Eduardın taxt-tacı heç vaxt İngiltərə və ya başqa biri ilə bölüşməyəcəyini demişdi . Filipin qərarına görə, Fransa suveren idi və taxt-tacı yalnız ona məxsus idi . Filipin süvari iddiasına qəzəblə cavab verən və bundan sonra onu taxt-tacdən salmaq qərarına gələn Eduard, Fransada bir yol açdı və bütün kəndləri yandırdı . O, Filipin süqutuna səbəb olacaq qədər zərər vermək niyyətində idi - içəridə

Eduardın həyasızcasına hücumu xəbəri Filipə çatanda o, işğalçıya qarşı yürüş etmək üçün bir çox fransız lordunu topladı .

Filipin silahlanmaya çağırışı o qədər güclü idi ki, Kresi-en-Pontyeu üzərindəki düzənliklərdə nəhəng fransız qüvvələri ilə qarşılaşan Edvard onunla döyüşməkdən imtina etdi və şimala, Kaleyə qaçdı. Fransızlar özünəinamlı idilər və tələsik qələbəni çox gözləyirdilər. Filipin ordusu çox böyük idi və bir çox lordun ordularından ibarət idi - hətta əsasən kəndlilərdən ibarət olsalar belə , onlar otuz beş mindən çox idi və sayca ingilislərdən çox idi. üç nəfərə bir. Lakin fransız lordları və onların cəngavərləri fermerlər və tacirlərdən asanlıqla fərqləndirilirdi: birincisi yaxşı atlı, bayraq daşıyan və ağır zireh geyinmiş, zadəganların qürurlu görünüşünə və veteran əsgərlərə xas olan qətiyyətinə malik idilər.

Zirehli atlara uzun qılınclar, toppuzlar və qalxanlar çırpınırdı; nizamlı piyada sütunları arasında dırnaqlar yellənirdi; arbaletlər çuxurlu ərazilərdə hərəkət edirdi. Minlərlə yəhər cırıldayırdı; minlərlə at üfürüb tappıdayırdı. Kişilər mahnılar oxuyarkən qışqırıq əmrləri rütbədən rütbəyə ötürülürdü. geridə qoyduqları tarlalar və məhsullar. Avqustun rütubətli havasında müharibə səsləri taleyinə doğru sərt addımlarla irəliləyən kişilər üçün rekviem kimi səslənirdi. Əsgərlər tələsik və qətiyyətli qələbə və çoxlu ingilis əsirinin götürüləcəyini güman edərək cəsarətli olsalar da , onların daxilində müharibədən əvvəlki ərəfədəki qorxaq donuzların narahatlığı kimi bir narahatlıq var idi. qırğın. Ortaq düşüncə vəziyyəti müəyyən bir əsəbilik səviyyəsini ifadə edir, hər hansı bir konkret qiymətləndirmədən daha çox cismani bir öngörüyə - sümüyün dərinliklərinə axan zəif, lakin tamamilə yayındırıcı bir şüura - yaxınlaşan bir fəlakət hissi yaradırdı.

Hətta döyüş atları belə onun iliyini ən dərindən hiss edirdilər; lakin, döyüş meydanının üstündə, qırıq palıd ağacında oturan eyni parlaq qara qarğa onu ən yaxşı şəkildə hiss edirdi. hamısı — bu, İblisin özünün və onunla birlikdə hazır olan başqa bir mələyin görünməz varlığı idi: Ölüm.

Əsgər sütununun ortasında, zirehli atlarla iki ağır zirehli cəngavər çiyin-çiyinə hərəkət edirdilər. Döş zirehlərinin üzərindən eyni emblemlərlə bəzədilmiş qolsuz gödəkçələr asılmışdı. Eyni nişanlar onların yəhər örtüklərini və qalxanlarını bəzəyirdi. Cəngavərlər Laon Lordu Ameletin bayrağı altında at çapırdılar. Onlar qardaş idilər, altı il ayrıldı, gerbi və Blasi adlı hörmətli ser soyadını daşdı.

Jean-Jacques və Jean-Rene üç Blasi qardaşının ən kiçiyi idi; onların ən böyüyü Jean-Francois idi.

Cəsarətli bir insan olan Jan-Jakdan fərqli olaraq, Jan-Rene həyat yoldaşı Alsae Blasi və yeganə oğlu Michael Blasi ilə birlikdə Reims şəhərinin şimal kənarında yerləşən hörmətli Blasi mülkündəki bir şatoda yaşayırdı. Mülkdən başqa, Jan-Fransua Avignondakı böyük bir papaya məxsus Şato-Rujda yaşayırdı. O, iki mərtəbəli şatoda bir neçə digər papalı məmurla birlikdə dəbdəbəli mənzilləri tək bir dam altında birləşdirilmişdi .

Jak almanın son ətini dişləyib qardaşının dəbilqəsinə atdı . Dəbilqə Renenin qaldırılmış sipərinə dəydi və onu möhkəm bağladı. Rene alnını qaldırdı, acı bir alnını göstərdi , eyni zamanda irəli baxdı. Jak güldü və qardaşının inadkar ifadəsini daha yaxşı görmək üçün atının üstünə əyildi .

"Gəl indi, Rene," gənc oğlan gülümsəyərək dedi. "Gülüş döyüşdən əvvəl əhval-ruhiyyəni qaldırır . Mən Kral Eduard deyiləm , Le Petit!" Jak yanına asılmış kisədən təzə bir alma çıxardı .

Rene soyuqqanlıqla cavab verdi: "Adamlar hücumu hazır deyillər. Onlar yürüşdən yorulublar ".

"İngilisləri dənizə atacağam!" Jak almasını yuxarı qaldıraraq elan etdi. " Edvardın ağzına bir alma soxub onu dənizin o biri tərəfinə atacağam. Və mən sənə mehriban qardaşın olduğum üçün, Rene, sənə üçün bir ingilis skvayr tutacağam", - deyə o , almadan bir tikə dişlədikdən sonra qəhqəhə çəkərək əlavə etdi .

Rene bildirib ki, "Onlar müdafiə mövqeyində durmalı və hücumu hazır olmalıdırlar" .

"Onlar balaca qızlar kimi yorğun olacaqlar", - deyə qardaşı etiraz etdi. "Onlar döyüş günlərini görüblər." Onlar saylarımızı görəndə silahlarını yerə atıb təslim olacaqlar.

"Onlar təslim olmayacaqlar . Həm Edvard, həm də onun Qara Şahzadəsi onlarla birlikdədir. Onları ölümünə qədər müdafiə edəcəklər - sən axmaqcasına danışırsan."

"Onlar yorğundurlar," gənc kişi israr etdi. "Təslim olacaqlar. Sən axmaqsan, Rene. Əgər varsa, döyüşdən sonra axmağa kim olduğunu xatırladacağam."

"Sənin əmrlərin var, Jak. Sən də mənim kimi onlara əməl edəcəksən. Əlahəzrətin marşalı əsgərlər bir günlük yürüşdən sonra tərəvətlənənə qədər bütün bayrağı saxlamağı əmr edib."

"Ətrafına bax, Rene. Onların gözlərinə bax, ruhlarına! Onlar dincəlməyəcəklər . Qanları qızıqıb. Hətta əmrə qarşı belə hücum edəcəklər." Jak cavab verdi.

"Bu adamların çoxu heç vaxt bizim kimi döyüş dadını çıxarmayıb", Rene ona xatırlatdı. "Və biz əmrlərə tabeyik — Lord Ameletə və onun bayrağı Əlahəzrətləri üçün dalğalanır", Rene tüpürdü. "Bizə istirahət əmri verilib. Hərəkət əmri verilənə qədər Edvarda qarşı hərəkət etməməliyik ."

İki kişi aralarına qısa bir sükut çökəndə yavaş hərəkət edən orduya baxdılar.

Sütun, sanki, onların qarşısında və arxasında qeyri-bərabər ərazidə əbədi olaraq uzanırdı . Jak, ikrahdan üzü bükülmüş Reneyə tərəf döndü və qardaşına dedi : "Əgər bu sadə adamlar, əksəriyyəti qalxan və zirehsiz olan ingilislərdən daha çox canlarını qurtarsalar , mən də onlara minib onları müdafiə edəcəyəm. Fransaya sadıq olan hər hansı bir cəngavər də onlara sadıq qalacaq. Biz Fransaya xidmət edirik - bu adamlar Fransadır və mən onları müdafiə edəcəyəm!"

"Əziz qardaşım, sənə xatırlatmaq istərdim ki, əgər pozularsa, ölümlə üzləşəcəyiniz üçün and içmişdiniz . Və Blasi Evini əbədi olaraq bütün şərəfdən məhrum edə bilərdiniz. Bu gün hər bir Blasiyə, yaxşı və ya pis, dərin təsir göstərəcək ."

Jak, sanki Reneni eşitmirmiş kimi, irəli baxdı.

"Onda sənə lənət olsun, Jak." Rene üz qoruyucusunu aşağı çəkərək mızıldandı.

Nəhayət, Jak soruşdu: "Sən də Fransa ilə birlikdə minəcəksənmi?"

Rene günlükünü qaldıraraq cavab verdi: "Sən bütün tarazlığını itirmisən, Jak".

Jak üzünü qırıxdırdı və sualı təkrarladı. "Gəlin?"

"Sən cəngavər deyilsən - bəlkə də axmaqsan."

"Onda edərsən?"

"Jan-Fransuaya döyüşdə onun axmaq qardaşının yanında olmadığımı etiraf etməyəcəyəm ."

— Bəli, — dedi Jak. — Dedi ki kimi, budur: Çarmıx ya ikimizlə, ya da heç biri ilə birlikdə minir.

"Həqiqətən də elədir," Rene ah çəkdi. Jaka tərəf döndü və onu danladı. "Mənə çox az seçim buraxırsan . Bundan zövq alırsan, elə deyilmi?" Renenin qaşqabağını salladı və quru bir təbəssüm onun yerinə gəldi. "Mən Le Bouffon de France ilə birlikdə getməliyəm . Qoy belə olsun."

Jak qəhqəhə çəkib qardaşına tərəf əyildi. "Ətrafına bax. Mən insanların qəlbini bilirəm, Rene, sən də. Bu adamlar Le Petitə dənizə atana qədər rahatlıq tapmayacaqlar. Qələbə artıq bizimdir. Tezliklə Edvardın başını və taxtını alacağıq . Göstər bizim

Kardinal qardaşımızın xaçı, qələbəyə doğru irəliləyək.

Almanı kənara atıb dəbilqəsini çıxaran Rene, döş zirehinin altından incə qızılı bir zəncir çıxardı. Zəncir, böyük qardaşı Jan-Fransua Blaziyə məxsus olan və o vaxtdan bəri mərhum Papa XII Benediktin özü tərəfindən xeyir-dua verilən qiymətli daşlarla bəzədilmiş çarmıxın xeyli ağırlığını daşıyırdı. Fransua Rene və Jakın hər döyüşdə onu özləri ilə aparmalarında israr etmişdi. Anın göstərdiyi kimi, Blazi xaçını taxmaq növbəsi Renenin idi. Bu, Renenin qardaşına qoşulmaq məcburiyyətində qalmasının səbəblərindən biri idi. Əgər Jak hücum etsəydi: O, qardaşını ölümlə tək və çarmıxsız üzləşməyə qoymazdı. Nə qədər axmaqcasına birləşsə də, Fransa ordusunu döyüşü təkbaşına aparmağa qoymazdı. Həmvətənlərinə, həm də qardaşına eyni dərəcədə sadıq idi, baxmayaraq ki, fərqli yollarla; həm müdafiə edərdi, həm də hörmət edərdi. Rene yan tərəfə əyilən atının üstündən tutub xaçı Jaka verdi. Jak soyuq metalı öpdü, başını hörmətlə bir az əydi. Kənddə ildırım səsi eşidildi. Jak güldü və bunu yaxşı bir əlamət kimi qarşıladı. Onların üstündə, çömbəlib palıd ağacının budaqlarında Parlaq qarğa lələkləri ilə titrəyirdi. O, yerindən qalxıb şimal-qərb üfüqünə, ingilis ordularına tərəf qaçdı.

“Uca Tanrının və Müqəddəs Denisin adı ilə”, Jak sərt bir şəkildə mızıldandı. Rene atına mindi və eyni ehtiramı təkrarladı. Çarmıxı sinəsindəki yerinə qaytardı və dəbilqəsini taxdı.

Atlı əsgərlər ordu sütununun aşağısına doğru qaçaraq qışqırırdılar: “Hazır olun! Hazır olun! “Silahlar!” Sütun irəli atıldı.

Filipin ordusu artıq dönüb döyüşməkdən başqa çarəsi qalmayan Eduarda çatmışdı. İngilis kralı atlı cəngavərlərini və dayaq atlarını Kresi kəndinin yaxınlığındakı geniş bir təpədə yerləşdirmişdi. Oxatanlar onların arxasında və önündə, atlar isə arxada daha çox atla yanaşı gözləyirdilər. Eduard komandanlığı təpənin başındakı işğal olunmuş yel dəyirmanının içindən həyata keçirirdi.

Qısa bir müddətdə, şimal-şərqə qaçarkən, həyəcanlı və havada olan qarğa kobud şumlanmış torpağın genişliyini ördü və kiçik bir silsilənin gizlətdiyi tənha bir kolluğa girdi. Quşun parlaq görünüşü qanqal və qaratoyuq arasında güclü şəkildə işıq saçırdı, sərt səsi isə meşədə ayaqyoluna çıxan gənc ingilis oxatanını qorxutdu. “Pis bir gündə pis bir əlamətdir”, oxatan qarğaya baxaraq pıçıldadı - və elə bil quş onu görür, içinə baxır və qeyri-təbii baxışları onun ruhuna dəyirdi. Başını partlatmaqdan çəkilməyə çalışmış kimi dizlərinə çökdü. Ölməzdən əvvəl yerə yığılaraq hırıldadı və inildədi. Quş

vəhşicəsinə qışqırdı və çırpındı, sonra da lələkli qıcolma ilə kolların arasına düşdü.

Ölü oxatanın gözləri qəfildən açıldı. Yerdən qalxıb ətrafa baxdı. İçi boş idi. Gözlərinin ağları yuyulmuşdu - qarğa lələkləri kimi parıldayan və qara idi. Ağac gövdəsinə söykənmiş uzun yayı götürdü və kürəyinə oxlarla dolu oxlarla meşədən girdiyindən daha çox dolu çıxdı. Sidik kisəsi boş olsa belə, ürəyi döyülməz sinəsində qaynayan qara şərlə dolu idi. O, kolluğun arasından keçərək beş yüz silahlı əsgərin yanında təxminən min oxatandan ibarət sərt bir dəstəyə çatdı. Dəstə şərqdəki dayaz bir vadiyə baxan bir nöqtənin üstündə yerləşirdi. Arxada

Onları və qərbi minlərlə əsgər iki mükəmməl meydanda gözləyirdi. Oxatan sıralarında öz yerini tutdu.

Jak Blasinin proqnozlaşdırdığı kimi, Fransa ordusu komandirləri onları saxlaya bilməmişdən əvvəl ehtiyatsızlıqla döyüşə girdi. Vadidə qışqıran silahdaşlar, nizəçilər, Genuyalı arbaletçilər və süvari fransız cəngavərlərindən ibarət nizamsız bir kütlə ingilislərin işğal etdiyi silsiləyə doğru qaçdı. Qarşıdurmada heç bir qayda yox idi, kişilər qaniçənlikdən bir-birini yerə yıxırdılar və bəziləri hətta dirəyə mıxlayırdılar. Öz bacarıqsız əlləri ilə qılıncdan keçirdilər.

Təpənin ingilis tərəfində, ruhu boşalmış əsgər uzun oxları yuxarı qaldıraraq dartmış uzun cərgələrin arasından keçdi.

"Sakit ol! Dayan," deyərək səlahiyyətli bir səs uğuldadı.

Onun gözlərinin qaranlığını görəndə oxatanlar geri axışdılar, sıraları ayrılan Qırmızı dəniz kimi dalğalanırdı.

Kişilər çəşqinlik içində bir-birlərinə pıçıldadılar: "Yola çəkilin! O, içindəki İblisdir!" O, cərgələrin arasında dönüb ingilisləri və onların mövqelərini geridə qoyaraq təpədən aşağı enərkən heç kim onu dayandırmaq üçün tərpənmədi.

"Oxatan! Öz vəzifənə qayıt!" Sıraların arxasından qışqırıq səsi gəldi. Səs Lord Kliffordun səsi idi, o, komandanlıq gücünə əmin idi, lakin oxatan təpədən aşağı yavaş və inamlı şəkildə aşağı enirdi. İngilis dəstəsinin arxasında boz səma var idi.

Günəş ingilislərin arxasında ikən yaxınlaşan fransız qüvvələri kor oldu.

Həm Uorvik, həm də Oksford qrafı öz kamançıları arasından səsləndi: "Lord Klifford, oxatanınızı geri qaytarın! Lordlar, adamlarınızı nişan alın!"

Şeytan Oxatan oxdanından bir ox çıxardı və addımlarını pozmadan onu uzun yayının dərinliyinə çəkdi . Qara gözləri vadinin uzaq ucundakı iki parlaq ləkəyə zillənmişdi .

“Oxatan! Geri qayıt, yoxsa arxadan yıxılacaqsan”, Lord Klifford tələb etdi. Oxatan dağ silsiləsindən aşağı enməyə davam etdi, qara fiquru xaosun fonunda qorxunc bir rahatlama içində idi. Fransızlar irəliləyirdilər. Klifford atını irəli apardı, ardınca bayraqdarı da gəldi. O, oxatanlardan birinin yanında dayandı və tək döyüşçünü dayandığı yerdə yerə atmaq əmrini verdi.

“Arxadan, cənab?” Kamandar narahatlıqla soruşdu.

“Sənə irəli çıxmağı və o adamı yerə salmağı əmr edirəm! İndi et, oxatan,” deyə Klifford geri çəkilən fiqura qəzəblə işarə edərək pıçıldadı .

— Doğrudan da, cənab. — Oxçu əyildi və aydın bir mövqeyə keçdi. Oxu geri çəkdi, küləyi yoxladı və cismani oxu silsilədən aşağı atdı. Ox düz və sürətlə uçdu, ruhsuz kişinin kürəyini deşdi və sinəsinin ortasından çıxdı . Çarxda sancılmış oxatan bir anlıq dayandı, sonra silsiləyə tərəf döndü. İngilis əsgərləri ölü kişinin onlara tərəf döndüyünü , bəlkə də onları salamlamaq istəyirmiş kimi, yalnız bir qaranlıq gördülər. Heç kim oxun yayından uçub silsiləyə qalxdığını görmədi — heç kim

Oxun Lord Kliffordun gənc kamanatının gözünə dəydiyini gördülər . Yalnız kamanat yerə yığılanda qara tükü oxun onun başından çıxdığını gördülər . İblis-Oxatan dönüb meydanda fransız hücumunun gurultulu ağzına doğru irəlilədi.

“Onu buraxın!” Klifford yeriyan ölüyə baxaraq tüpürdü. “Oxatanlar, hədəflərinizi tapın ! Mənim nişangahıma hazır olun!”

Buna baxmayaraq, bütün gözlər hələ də irəliləyən fransız düşməninə qarşı təsirsiz gedən və gövdəsini deşən oxun fərqi varmayan varlığa dikilmişdi .

İlk ox yağışı kimi ibtidai ingilis topunun səsi bütün sahəni bürüdü

Hücum edən fransızların arasına yağdı. Kişilər və atlılar oxların hücumu altında yığıldılar və fransızları qorxutdular. Ox oxlarının ucları döyüşə yeni başlayanlar üçün nəzərdə tutulmuşdu. Ox oxlarının ucları zirehləri kəsə bilən uzun və ağır dəmir uclar idi. İngilis uzun yayları sıx qarayanız ağacından yonulmuş və yüz funt və ya daha çox çəki tələb edən möhkəm çətənə yay telləri ilə təchiz olunmuşdu və bu dağıdıcı yeni oxu inanılmaz güclə atırdı. Fransız cəngavərlərinin metal kostyumu onları qorumaq üçün az iş gördü.

Filip əsgərlərinin dağınıq vəziyyətdə olduğunu və tələsik yığıldığını görəndə onlara geri dönməyi və yenidən qruplaşmağı əmr etdi. Onlar əmrə məhəl qoymadan onun yanından keçdilər və dəlillər kimi vadidən qaçdılar . Genuyalı arbaletçilər özlərini uzun yaylı oxların arasında tapdılar.

İngilislərdən uzaqda olduqları üçün yaylarını yerə atıb qaçdılar. Bunu görən Filipin qardaşı Qraf D'Alenkon onların öldürülməsini əmr etdi. Beləliklə, həmin gün işğalçı ingilislərdən daha çox genuyalı fransız yoldaşlarının əlində həlak oldu.

Ruhsuz oxatan döyüş meydanında tək yeri yirdi. Kişilər və atlar əmrə tabe idilər.

Bu qara gözlər instinktiv qorxu yaradırdı və heç kim onu deşən oxa laqeydliklə hərəkət edən kamançaya yaxınlaşmaq istəmirdi. O, kürəyindəki oxdan başqa bir oxu çıxardı, sancdı və bir hərəkətlə buraxdı. Təxminən üç yüz metr aşağıda, mil Jan-Jak Blasinin atının ön ayaqları arasında yerə dəydi. İki Genuyalı arbalet oxları artıq ölü oxatanın qabırğalarında iz tapdı və üçüncüsü buduna sancdı. Lakin onun qara baxışları hədəfindən ayrılmadı və oxlar onu dayandırmadı və hətta əlini belə yavaşlatmadı. Birincisi hərəkət etməmiş başqa bir ox yayından düşdü. Bu ox da yan keçmədi. O, Jakın zirehinin yaxalığına doğru aşağı doğru parıldadı və sol ağıcını deşdi. Atından yıxılarkən göydən başqa bir mil parıldadı; onun yanında Rene öz atının altında bükülərkən ruhdan düşən bir səs eşitdi. Heyvanın gözlərinin arasından qara rəngli bir ox çıxdı. Amma ölü oxatan ölməz deyildi. O, başqa bir ox atarkən belə, arbalet boğazını deşdi və nəhayət yerə yığıldı. Rene ayağa sıçradı və qardaşının yanına qaçdı. Əsgərlər qışqıraraq onların yanından keçdilər, dəli hücumları isə dayanmadı.

Rene Jakın üz qoruyucusunu qaldırdı, başını yerdən qaldırdı və qolunun bükülməsinə sarıldı. Gözləri yaşla doldu; Jakın bu vadini tərk etməyəcəyini bildirdi. diri.

"Etmə, Rene," Jak dedi, üzünü məcburi təbəssümlər və əzab ifadəsi arasında mübarizə aparırdı. "Mən şəərəflə yığıldım." Nəfəsindəki qaynayan qanla öskürdü. "Kaş ki, xaçımızı sonuncu dəfə qucaqlayım."

Rene dəbilqəsini cırıb çıxardı, çənəsini qaldırdı və çarmıx zirehindən düşənə qədər boyun zəncirindən tutdu. Çarmıxı ölüm ayağına apararaq onu əlindən aldı.

Qardaşının dodaqlarından öpdü. Jak onu öpdü və o, gülümsədi.

"Rene, Edvardı öldürəndə böyük Jan-Fransua-de-Fransdan mənim üçün dua etməsini xahiş et." pıçıldadı. "And iç."

"Şərəfimə, Jak. Mən də nəfəsim kəsilənə qədər sənə üçün dua edəcəyəm."

Rene gülərək və göz yaşları ilə cavab verdi. Bu, qardaşlar arasında uzun müddətdir davam edən bir zarafat idi - onlar öz "həddindən artıq ciddi"lərini ələ saldıqları axmaq bir titulla. Böyük qardaşı: Fransua de Frans. Rene xaçı döş zirehinin altına itələyərək qardaşı ah çəkdi və qucağında öldü.

Vadinin o tayında İblis-Oxatan tərpəndi. Onun işi hələ bitməmişdi. O, yuvarlanıb dizlərinin üstünə yığılarkən budunda ilişib qalmış qalın bir arbalet sapı xırıltıdayan bir çatla qırıldı . Yüngül zirehinə ox yağışı yağsa da, qanı axmadı ; o, bir ox sancıb buraxdı. Rene üzünü göyə qaldırdı, həm kədər, həm də itaətsizlik içində ağladı, hətta öz ölümünü qara qanadlarla ona tərəf uçarkən belə. Cəhənnəmin oxu yerə lənətlənmiş bir ruh kimi sıçradı. O, Renenin qışqıran ağzının damından keçərək beynini sancdı və kəlləsini yarıdı. Artıq qışqırmadı.

Onun cəsədi mərhum qardaşının üstünə düşdü, əyilmiş və qanlı üzündə dəhşət ifadəsi var idi . Açıq gözləri lənətə gəlmiş oxatanın kəlləsini deşən Genuya oxunu görmədi . Oxatan yığıldı və bir daha tərpənmədi.

İngilis ordusu təxminən on iki min nəfərdən ibarət idi ki, onların yarısından çoxu oxatan idi. Silahlılar təxminən min səkkiz yüz yard uzunluğunda dəqiq bir cərgə təşkil edərək iki geniş oxçu cinahının mərkəzində dayanmışdılar. Fransız ordusunun sayı otuz altı min nəfər idi. Dalğa-dalğa - cəmi on beş nəfər - hücum edən cəngavərlər ingilis ox hunisinə doğru qaçdılar və özlərinin ölümlərinin və qarşılarında ölənlərin üzərinə yığıdılar . Qaçan Genuyalı arbaletçilər, günəşin gözlərini kor etməsi və təlim keçməmiş kəndlilərin döyüş meydanı haqqında dəli qışqırıqları arasında fransız qüvvələri yığılmağa başladı.

tam bir xaosa çevrildi. Döyüş meydanı öldürülən insanlar və heyvanlar arasında sərt arpa saplaqları kimi seçilən ingilis oxları ilə dolu idi . On saatlıq qısa müddət ərzində yüksək silsilədən təxminən yarım milyon ingilis oxu yağdı və altı mindən çox fransız və genuyalı öldü. Əlbəttə ki, bu, şeytanın rəqsi idi - və bu, pis bir vals idi.

Yaralı Filip geri çəkiləndə onun sehrbazlıq saati çatdı. Yaralıları yatdıqları yerdə qoymaqdan başqa çarəsi yox idi. Filipin müttəfiqi olan iki kral dəhşətli qırğında həlak olmuşdu; onlardan biri kor Bohemiya kralı Con idi. Filipin geri çəkilməkdən başqa çarəsi yox idi. Buna baxmayaraq, Eduard heç kimi əsir götürmədi. Gecə yarısı oğlu, Uelsin Qara Şahzadəsi, qaranlıq pərdəsi altında hərəkət etdi və uzun bıçaqlarla adamları yaralıların boğazlarını kəsdi. Ümumilikdə, döyüşdə altmış altı yüz fransız və cəmi bir neçə yüz ingilis həlak oldu. Bu, Lusifaelin əvvəldən çox iştirak etdiyi bir döyüş idi. Tamamilə, şərəf onun idi; həm Krallar, Eduard və Filip, onun daha möhtəşəm oyununda sadəcə piyada idilər. O, hökmranlıq edən kraliçə idi və bilmədən iki axmaq Kral onun qarşısında zarafatçı kimi mübarizə aparırdı.

Döyüşdən sonra Filip təslim oldu. İki Avinyon Kardinalının barışdırıcı kimi köməyi ilə Fransa ilə İngiltərə arasında tezliklə barışıq əldə edildi. Eduard Kale şəhərinin işğalını saxladı və Filip təlaşa düşdü. İngilislər cəngavərliyi oradan çıxarmışdılar.

döyüş qaydaları. Əlbəyaxa döyüş, üz-üzə qarşıdurma — döyüşün çətinlikləri
İnsanın başqasına qarşı bacarığı, gücü və cəsarəti düşməni arxadan nizə ilə vurmaqla
əvəz olunmuşdu . İngilis uzun yayı cəngavərlər sinfinin üzünə vurulan bir şillə idi. Fransız
cəngavərləri bunu açıq-aşkar qorxaqlıq adlandırırsalar da, məsafəli döyüş Eduardın kimi kiçik
ordular üçün olduqca təsirli oldu.
Və Lüsifaelin müdaxiləsi ilə müharibə sənəti dəyişmiş və cəngavərliyin şanlı
günlərinin qaranlığı çökmüşdü.

Çarəsiz vəziyyətdə olan Filip Müqəddəs Taxt-tacdan və onun çoxsaylı təhsilli keşişlərindən kömək istəməyi
düşünürdü. Bununla belə, o, onlardan dua etməkdən daha çox şey tələb edirdi. Ona maliyyə və ingilislərin yeni
silahına - sürətli atışlı uzun yay və zirehdələn oxuna qarşı möhkəm bir müqavimət lazım idi. İngilislərin istifadə etdiyi
cəngavər taktikalara qarşı durmaq üçün yeni strategiyalar lazım idi. O, qətiyyətli əks-silah və qəti əks-strategiyanın Eduardı
Kaledən çıxarıb Kanalin o tayına qaytara biləcəyini istəyirdi. Buna baxmayaraq, Lüsifael bütün taxt-taclara qarşı acı
həvəslə, haqsızlığa uğramış, lakin zahirən həmişə hökmranlıq edən bir kraliça kimi hərəkət etdi. Müqəddəs Taxt-
tacın taxt-tacı və Avinyon Papa Sarayı da bundan sığortalanmamışdı. Papa, Kardinallar Kolleci və Apokrif Kardinalları onun
oyununda bərabər ov idilər. Və hamısının içində o, öz torunu toxuyurdu.

Şato- Ruj ~ Avinyon şəhəri ~ 1347-ci ilin apreli

Avignonun Şato-Qurşağı bir neçə Kollec Kardinalı üçün mühafizə olunan yaşayış yeri kimi xidmət
edirdi. Şato-nun arxa girişində dayanan mühafizəçi ayaqlarını tərپətdi - sancı sol dabanında
idi. Çəkməsini axtardı, amma qaldırılmış bir sancaq tapmadı; içində bir qəlpə və ya tikan yox idi,
amma yenidən hiss etdi: dabanına sancılan kiçik bir xəncər kimi bir sancaq. Bu, ona
rahatlıq vermirdi. Ölü ərazini araşdırdı. Gec saatlarda heç kim səs çıxarmadı . Mühafizəçi
postunun tağlı girişinə gizlicə baxaraq şato-nun qalın daşlı divarlarının ətrafındakı kollarla
girdi. Ümidlə ciblərini sıgalladı və jilet cibində qatlanmış bir kağız vərəqi tapıb gülümsədi.
Divara söykənərək çəkməsinin bağını açdı və kağızı içinə qoydu. Bağlarını bağlayarkən, başlıqlı
bir fiqurun uzun kölgəsi onun üstünə düşdü. Çaxnaşma içində tələsik düzəldi və az qala
yıxılacaqdı.

“Mühafizəçi. Sən öz vəzifəndə deyilsən”, - keşiş yumşaq bir şəkildə dedi. “Niyə?”

Mühafizəçi kədərli halda tağa doğru irəlilədi, kölgəli fiqur da onu dayandırmaq üçün
hərəkət etdi. “Bir səs eşitdim, rahib”, - deyə kəkələdi. “Bu, sadəcə xoruzların içəri girməsi idi” .
kol.

“Ah, xoruzlar. Başa düşürəm.” Daha yaxşı işıqda əsgər keşişi uzun boylu və daha gözəl gördü.

qalın, qara saçlı. Lakin, deyəsən, səki daşlarına baxırdı, amma onun

Qara gözlər mühafizəçinin üzünə baxdı, xəncər kimi sancılmışdı. "Ağzı bağlı çəkmə ilə xırıltılı xoruzları qovursan?"

"Mən bunu hiss etmədim, rahib."

"Ah, başa düşdüm. Boş bağları görmədin." Yumşaq səs qəribə bir ziddiyyət idi. gözətçinin dişlərini dik tutaraq parıldayan gözlərə. "Əmrlərini mənə göstər, gözətçi." Bu anda.

Əsgər ehtiyatsızlıqdan — bu narahat keşişin onu nə vaxt öz vəzifəsinə buraxacağını düşünürdü — könülsüz əyilib çəkməsini çıxardı. Müvəqqəti sarğısını çıxarıb keşişə təqdim etdi.

"Ağzı bağlı çəkmənin içində? Ah." Keşiş kağızı açıb oxumaq üçün divar fənərinin altında dayandı. "Niyə əmrlərin çəkmənin içindədir, keşikçi?"

Mühafizəçi hər şeyi etiraf etdi. Keşiş gülümsədi və qatlanmış əmrləri geri qaytararaq dedi: "Onda Görünür, əmrləriniz tapdalandıqda daha yaxşıdır. Etirafı aramızda saxlaya qımı?"

"Kaş istəsəydin, rahib. Bəs mən necə kömək edə bilərəm, rahib... hm..." deyə mühafizəçi keşişin adı uğrunda mübarizə apardı.

"Sevalle — Arxiyepiskop Lu Sevalle — Kardinal Jan-Fransua Blasini görmək üçün şəxsi təyinatla buradadır."

"Silah Başçısını çağıracağam. O, müşayiətçi təyin edə bilər." Mühafizəçi geri dönməyə başladı, amma keşiş ağırlı bir şəkildə onun çiyindən yapışdı.

"Əmrlərinizə əsasən görürəm ki, bu vəzifədə yenisiniz", - deyə böyük keşiş pıçıldadı. "Başa düşürəm ki, sizə qarşı ləkə istəmirsiniz? Mənə müşayiətçi gözləməyə ehtiyac yoxdur; mən burada dəfələrlə olmuşam. Öz yolumu tapacağam."

Həqiqətən də təzə əsgər olan və sövdələşmədə çox da tələsməyən əsgərin içində bir duman hiss etdi. ağlının üstünə çökdü. Onun əmrlərinə tabe olması vacib idi; amma qəribə bir adama icazə ver müşayiətsiz şatoya? Lakin, ağlasığmaz bir vəzifə pozuntusu olaraq, onun yumşaq səsə və parıldayan gözlərdəki əmrə tabe olması eyni dərəcədə vacib idi.

"Qonaqlar müşayiət olunur. Mən..."

"Ola bilərmi ki," keşiş onun sözünü kəsdi, "səni postundan uzaqda görməmişəm? Ola bilərmi ki, sən də mənim içəri girdiyimi görməmişən? Eşidin, keşikçi; məni sadəcə başqa bir sakit xoruz kimi toplayın. Gecdir — yorğunam. Nə demək istədiyimi başa düşürsən?" Gözətçi başını çevirib cavab verdi: "Deməli, başa düşdüm ... dediyiniz kimi. Səni tanımıram."

Səni də görməmişəm.

"Yaxşı niyyətlə edilən yalan pis əməl deyil. Afərin. Yaxşılığın üçqat ödənilməsini görəcəyəm", - deyə keşiş əsgərin görmədiyi bir istehza ilə qarovulçunun çiyinə vurdu. O, tağlı girişin altında yoxa çıxdı və sakit dəhlizlərdə sürünərək irəlilədi.

Keşiş bir küncə gəldi və onu dolanda onun cizgiləri və geyimi qəfildən dəyişdi, tamamilə fərqli bir formaya çevrildi. Xalat əvəzinə, o fransız cəngavərinin döyüş geyimini geyinmişdi. Sinəsində qızıl və daş-qaşla bəzədilmiş libas parıldaırdı. Blasi çarpazladı. O, başqa bir döngəni döndərüb daş divardan sakitcə keçdi. Zirehli sifət səssizcə nəhəng daşlarla qarışıdı.

Kardinal Jan-Fransua Blasinin yataq otağında, cəngavərin fiquru möhkəm divar daşlarından keçərkən asılmış divar qobeleni qısa müddətə titrəyirdi. Kardinal qızılı rəngli yatağında yellənir və inildəyirdi, gözləri qapaqlarının altında fırlanırdı, xüsusiyyətləri izləyirdi kabus mənzərəsi. Jan-Fransua nəhəng çarpayının üstündən yuvarlandı, sürətlə yığılmaq üzrə olduğu yuxuda ilişib qaldı. Birdən nəfəs aldı və gözləri bərəldib dik qalxdı. Alnında tər parıldaırdı. Kabusu görəndə otaqdan qaçdı. Kardinalın çiyinləri rahatlıqla əyildi və o, çarpayuya uzandı, gözləri yavaş-yavaş yumuldu, sonra yenidən açıldı. Kabus hələ bitməmişdi. O, oturdu, ürəyi döyünürdü . qəribə bir şəkildə sinəsində. Orada, otağın küncündə zirehli bir cəngavərin qaranlıq silueti dayanırdı.

“Ora kim gedir?” Fransua boğazında dəhşət içində pıçıldadı. Kölgə içəri girdi açıq pəncərədən düşən ay işığı.

“Jak,” Fransua boğuldu. “Sənsən, Jak?” Əlləri təəccüblə üzünə dəydi .

“Mənəm, Jan-Fransua. Yaxşısan?” Deyəsən, cəngavər iyrənc bir təbəssümlə gülümsəyirdi.

“Mən... həqiqətən də, dua etdim! Sənin üçün dua etdim. Necəsən? Bəs Rene?”

“Rene həmişəki kimi təbliğ edir. O, mənim sənin yanına getməməyim üçün ən yaxşısını düşündü - o, bunu düşündü sizi narahat edə bilər.

— Yox, yox, — Fransua yalan danışdı. — Qətiyyəyən yox! Ona gəlməsini deməlisən. Ona de, Jak.

“Səni dəhşətli bir şey barədə xəbərdar etməyə gəlmişəm, Fransua,” deyə cəngavər tələsik pıçıldadı.

“Fransa cəmi iyirmi il ərzində İngiltərə kralı Eduardın əlinə keçəcək. Eduard bir çox fransız lordlarının dəstəyini qazanacaq. O, qərbdən və şimaldan gələcək və Burqundiyanın qəlbini fəth edəcək. O, Fransanı böləcək.”

Kardinal çaşqınlıq içində cavab verdi: “Fransa lordlarının əksəriyyəti Eduardla birləşsə belə, o, necə qalib gələ bilər? Onun bacarıqlı ordusu yoxdur!”

— O, edəcək, — cəngavər kəskin şəkildə dedi. — O vaxtdan bəri İblislə müqavilə bağlayıb. Müharibənin sirlərini Edvarda danışan İblis özüdür! Jan-Fransua, Edvard vətənimizi ələ keçirəcək , yoxsa onu yürüşdən əvvəl — yoxsa indi dayandıra bilərsiniz .

Fransuanın ağı fırlandı. “Bu, dəlilikdir! Mən belə şeyləri dayandıra bilmərəm. Əgər Onunla danışsam

"Müqəddəslikdir, o məni dəli edəcək", - deyə haqlı olaraq dedi. "Bu hadisələri dayandıra bilməzsən, sən və Rene?"

"Bu hadisələri yalnız sən dayandıra bilərsən, Fransua."

"Mən bir kralın iradəsinin qarşısını ala bilmərəm, Jak. Nə də şeytana əmr edə bilərəm. Mən sadəcə ..."

"Eşit məni, Fransua." Qaranlıq fiqur qəzəblə yaxınlaşdı. "Apokrif Şurası; sən bundan xəbərdarsan?"

Kardinal bir az sərtləşdi və istəksizcə etiraf etdi: "Bilirəm ... amma həqiqətlərin yalnız bir hissəsini. Bəs onda?"

"Onlar sirrlər gizlədirlər, İngilis kralını məhv etmək üçün bir növ silah. Bu silahı sən öz əlinə almalısan, Fransua. Onu ona qarşı istifadə etməlisən. Amma əvvəlcə sən, Onun düzgün istifadəsini öyrənməlisiniz. Bu cür biliklər Apokrif arxivlərində, bəzilərinin Naramsin Tərcümələri adlandırdığı yerdədir. Bu səhifələrdə bu silahın dizaynı və işləmə mexanizmi haqqında məlumat əldə edəcəksiniz.

"Bəs mən bunlara necə əl ata bilərəm?" Fransua əmin olmadan soruşdu. "Arxiv yaxşı qorunur. Və onlar giriş əldə etmək üçün mətnlərdən istifadə edirlər. Mən bu sözləri bilmirəm, Jak! Arxivlər yalnız Şura üçündür."

"İblis bu sirri Edvardın qulağına pıçıldayacaq və Edvard Naramsin əlyazmalarını axtaracaq. Onlarla birlikdə onun gücü hətta Müqəddəs Taxt-Tacdan da böyük olacaq." Əgər sözlərimə qulaq asmasan, bütün Fransanı ələ keçirəcək. Fransua, bu işi davam etdirməlisən. Əgər Fransa və Kilsə üçün deyilsə, qardaşların üçün: biz səbəb və şəərəflə yığıldıq. Hətta mələklər də Allahın iradəsi yerinə yetsin deyə yığıldılar. Əgər başqaları yıxılmalıdırsa ki, daha çox insan yaşasın, bu Onun iradəsidir."

Fransua kabusunu xatırladı. "Başqaları? Kim düşməlidir?"

"Hətta Məsih də yığıldı ki, başqaları yaşasın. Mən getməliyəm, Fransua." Cəngavər üz döndərdi. "Bir dəqiqə də!" deyə Fransua qışqırdı.

Cəngavər geri dönüb gülümsədi. "Sən Fransua de Franssan. Allah xatirinə, Fransanı xilas et. Hamımızı xilas et." O, dönüb divarın arasından yox oldu.

"Dayan! Xeyr! Jak! Jak!" Fransua yatağından qaçaraq qaçan fiqurun dalınca düşdü. O, mənzilinin otaqlarından qaçdı, qapını açıb dəhlizə çıxdı. "Jak!" Amma uzun dəhlizlər boş idi.

Qardaşının siması artıq dəhlizi keçib uzaq divardan keçib keşişin qonaq otağına girmişdi. Diz çökdü. "Jak! Geri qayıt!" deyə hıçqırdı.

Qapılar xırıltı ilə açıldı və ağır gözlü qonaqlar yuxulu-yuxulu başlarını çölə çıxartdılar.

Yatan bir keşiş otağının xaricindəki fəryaddan tərpəndi, amma gözləri açılmadı.

Yataq yanındakı yağ lampası üzəşəği sinəsində uzanmış, əlləri onun üzərində dolanmış Müqəddəs Yazılar kitabını işıqlandırdı. Cəngavər çarpayının ayağında dayanıb xəyalpərəst kişiye baxırdı. Cəngavərin zireh lövhələri yavaş-yavaş qarışıb dəyişməyə başladı, bədəni ölüm kimi solğun, cazibədar bir qadının parıldayan dərisinə qarışdı. Tamamilə, gözləri, dırnaqları və vəhşi, bel uzunluğundakı saçları qara daş kimi qara idi. O, saf və həyasız Həvvanın təcəssümü idi ; o, bütün qadınların düşdüyü və bütün kişilərin də uğursuz olduğu mənəbə idi . O, Lüsifael idi. O, keşişin üstündə dayandı , gülümsədi. Solğun dodaqlarından bir çox qadının səsi eşidilirdi. "Kişinin tək qalması - xüsusən də mənim altında olmamaq - bir kişinin israfıdır . Amma tezliklə."

Keşiş yuxusunda inildəyərək üzünü turşutdu və böyrü üstə yuvarlandı. Açıq müqəddəs kitablar yerə düşdü və qadın qəsrin xarici divarından keçərkən çılpaq dabanı onu tapdaladı , yuxusunda müqəddəs kişini narahat edən yalnız bir küfrlü gülüş kabusu qaldı.

Və Lusifaelin gülüşü olduqca layiq idi — pis toxumun kök salmasından bir aydan az vaxt keçmişdi .

Mallow Şatosu ~ Avinyon şəhəri ~ May, 1347

Kardinallar Kollecinə məxsus olan Şato-Qurşadan fərqli olaraq, Avignonun Şato- Mallou Apokrif Şurasına məxsus idi və Kardinallar Basiliste və Leanın iqamətgahı idi. Lean Papa missiyası ilə İngiltərədə olduğundan, böyük Kardinal Şato-Mallouda tək idi. Basiliste öz mənzilində dərin yuxuya gedib. Məktub masasının üstündə, Demək olar ki, sönmüş yağ lampası alov çıxarmağa çalışaraq yaxınlıqdakı lələk və mürəkkəbqabının, eləcə də üzərində aşağıdakı sözlər yazılmış yazılı məktubun üzərinə titrəyən kölgələr salırdı:

Əziz Kardinal Lin ~

Dözümsüzlüyümü bağışla, amma ən böyük qorxu artıq üzərimdədir

Ruhum. İndi əminəm ki, Kardinal Xavierin ölümü təsadüfən baş verməyib və qaranlıq qüvvələr bizə qarşı hərəkət edir. Onlar qoruduğumuz şeylərə giriş axtarırlar. Xahiş edirəm, dərhal Avinyona qayıdın.

və birlikdə Müqəddəs Papa Klementlə görüşməkdə israr edəcəyik . O, təhlükələr barədə xəbərdar edilməlidir. Tələs, dostum. Öz təhlükəsizliyim üçün qorxmağa başlayıram...

Hörmətlə, Onun Müqəddəsliyinə xidmət etmək üçün ~ Kardinal Basiliste

Arxa pəncərə dəyişkən bir silueta açılanda, səmimi bir meh alovu söndürdü. A Basilistenin yataq otağına girən quldur mühafizəçi onun sinəsinə girdi və sərt bir əl ilə Kardinalin ağzına vurdu . Sonra xəncər çəkdi və soruşması tapşırılan sualları pıçıldadı . Basiliste çətinlik çəkirdi, amma güclü əsgər üçün çox zəif idi. Boynundan keçən soyuq silah təhlükəni açıq şəkildə göstərərək, təcavüzkarın ona qışqırmamağı xəbərdar etdiyi pis pıçıltı . Əsgər əlini çəkdi və cavab gözlədi.

Basiliste buna etiraz edərək siluetli üzə baxdı, heç nə demədi. Bıçaq yavaşca Kardinalın sol gözünə doğru hərəkət etdi və dayaz bir qan çuxuru buraxdı. Basiliste qısqırdı. Dişlərini sıxdı və səs çıxarmadı. Əl yenidən ağzını sıxdı, başını yastığa sıxdı. Ağırılığı Basilistin sinəsinə sıxdığı üçün keşikçi xəncəri gözünün altındakı incə ətə batırdı . Bıçaq göz yuvasının divarlarını qaşıyarkən Basilistin burnundan qışqırdı . Keşikçi gözü yerə atdı. Nə vaxt Mübarizənin bir hissəsi qoca kişidən uzaqlaşdıqdan sonra əsgər ona sövdələşmək üçün hələ bir gözünün qaldığını bildirdi.

Basiliste dərhal danışmağa başladı və bildiyi hər şeyi danışdı. O, sözlərini bitirdikdə, mühafizəçi ondan mətndəki kod sözlərin düzgün olduğundan əmin olmaq üçün onları təkrarlamasını tələb etdi. Hönkür-hönkür ağlayaraq and içdi ki, həqiqəti demişdir — buna baxmayaraq , bıçaq Kardinalın sağ gözünə dəydi. Basiliste yenə soyuq ələ qışqırdı. Yenə də ondan təkrar etməsi istəndi Sözlər. Nəfəsi kəsildi və kəkələdi - sözlər eyni idi. Toplamaq üçün işə götürüldüyü məlumatı əldə etdiyinə əmin olan mühafizəçi, Basilistenin sinəsinə söykəndi və ciyərlərindən havanı çıxardı. Kardinal susduqdan sonra qatil pəncərənin üstündən sürüşüb sakit bir gecədə yox oldu.

Bir müddət sonra o, dəhşətli hadisədən sonra razılaşdırılmış gizli yerdə himayədarı ilə görüşdü. Dəri çanta əl-ələ keçdi və muzdlu qatil Avignonun qərb darvazasından çıxıb Rona çayı körpüsündən keçdi. Lakin o, bir mil belə getməmiş, məlumatlı və gözləyən bir oğru onun başını və çantasını götürdü . Alçaq bir qətlin dəlilləri Fransa kəndlərinə yoxa çıxdı. Və onun törədicisi Kardinal Jan- Fransua Blasi indi Apokrif Şurasının və nəticədə iki diqqətlə qorunan monastırın - Qardiens və Kanselonun sirlərinin açarını əlində saxladı.

[2-ci fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~